

רב יוסף		רבה		רש"י לשנא קמא
ר' יוסי בר' יהודה	ר' יהודה	ר' יוסי בר' יהודה	ר' יהודה	
זה רק עירוב אמר חבירו מחזירו ע"י לין פה אבל אם חזר מעצמו אין לו עירוב	זה עירוב בין אם מחזירו חזר מעצמו	לכ"ע זה רק עירוב אמר חבירו מחזירו ע"י לין פה אבל אם חזר מעצמו אין לו עירוב		לומר = לין פה
	לכ"ע זה רק עירוב אמר החזיק בדרך	רק אם החזיק בדרך	אפי' לא החזיק בדרך	להחזיק = להחזיק בדרך
כרב יוסף ואליבא דר' יוסי ברבי יהודה (מוחזק בדרך וגם מוחזר ע"י חבירו)			ה"ה לרבה אליבא דר' יהודה אלא חד מינייהו נקט	כמאן אזלא הא דאמר עולא
הו"א כרב יוסף ואליבא דר' יוסי ברבי יהודה (הוחזק בדרך: נחית דרגא והחזירו חבירו: א"ל בית הכא)			מסקנא זה גם רבה אליבא דר' יהודה	כמאן אזלא רב יהודה בר אשתתא
החזיק בדרך וגם החזירו חבירו הו"א: שגם צ"ל שביתתי במקום פלוני או שהיה לו לערב בפת ולפיכך רק קנה שביתתו עם בני עירו למסקנא אפי' אם לא אמר שביתתי במקום פלוני או לא עירב בפת ספק קנה עירובו ספק קנה עם בני עירו				שיטת ר' מאיר
מאי לשון "יתר על כן" לרי יוסי שמחמיר יותר מר' יהודה			למה הגמ' רק מזכיר רב יוסף ולא רבה במימרא של עולא	בעיות בשיטה זו

רש"י לשנא בתרא

עירובו עירוב אפי' אם לא אמר שביתתי במקום פלוני	זה רק עירוב אמר שביתתי במקום פלוני	לכ"ע זה רק עירוב אמר שביתתי במקום פלוני		לומר = שביתתי במקום פלוני
	לכ"ע זה רק עירוב אמר החזיק בדרך	רק אם החזיק בדרך	אפי' לא החזיק בדרך	להחזיק = להחזיק בדרך
כרב יוסף ואליבא דר' יוסי ברבי יהודה (מוחזק בדרך ולא אמר שביתתי במקום פלוני)				כמאן אזלא הא דאמר עולא
הו"א כרב יוסף ואליבא דר' יוסי ברבי יהודה (מוחזק בדרך ולא אמר שביתתי במקום פלוני)	ה"ה למסקנא שיכול להיות רב יוסף אליבא דר"י אלא שהגמ' מעדיפה רבה שההלכה כמותו		למסקנא באמר שביתתי במקום פלוני עסקינן (מוחזק בדרך וגם אמר שביתתי במקום פלוני)	כמאן אזלא רב יהודה בר אשתתא
אע"פ שהחזיק בדרך ואמר שביתתי במקום פלוני נגדר כעשיר ואין עירובו עירוב אלא א"כ הוא בא בדרך ממש הו"א אם אין עירובו עירוב והרי הוא כבני עירו למסקנא: אע"פ שאין עירובו עירוב משהחזיק בדרך ואמר שביתתי במקום פלוני עדיין סילק עצמו מאלפים אמה שבצד שני של ביתו				שיטת ר' מאיר
	אע"פ שבמשנה הקודמת ר"מ מסכים לר' יהודה ע"פ ר"נ שמי שבא בדרך (עני) ואמר שביתתי במקום פלוני עירובו עירוב במשנתו חולק על ר"י		עיקר חסר מן הספר אצל מסקנת הגמ' בכמאן אזלא רב יהודה בר אשתתא ("דמשני באמר שביתתי עסקינן")	בעיות בשיטה זו

ר"ת

מפני החמה ומפני הצנה בין אם חבירו מחזירו ובין אם מחזירו מטעם אחר עירובו עירוב	אם חבירו מחזירו מפני החמה או מפני הצנה נתייאש לגמרי ואין עירוב עירוב אבל החזירו בלי טעם עירובו עירוב	עירובו עירוב רק אם חבירו מחזירו מפני החמה או מפני הצנה לילך כשתעבור חמה וצנה אבל אם החזירו בלי טעם א"כ לגמרי נתייאש		לומר = עת חמה עת צנה
	רק אם החזיק בדרך	רק אם החזיק בדרך	אפי' לא החזיק בדרך	להחזיק = להחזיק בדרך
כרב יוסף ואליבא דר' יוסי ברבי יהודה (מלשון אע"פ דייק דחזר מחמת חמה וצינה)			וכרבה לא אתיא דלכו"ע בעי רבה שיאמר עת צינה הוא ואי דאמר עת צינה לא שייך לשון אע"פ	כמאן אזלא הא דאמר עולא
ופי' זה דחוק ופי' אחרון דרש"י נראה לר"י עיקר				בעיות בשיטה זו